

ningerne have været en Del større end paaregnet. Krigsministeriet har derfor set sig nødsaget til at meddele Samtykke til, at den ovennævnte Bevilling overskribes med indtil 1,400 Kr., hvilket Beløb herved søges efterbevilget.

Lil 8—11. Se Anmærkningerne til det oprindelige Lovforslags Post 7—10.

Lil 12. Paa Finantsloven for Finantsaaret 1880—81 er under § 26, Nr. 37 bevilget 16,000 Kr. til et elektrisk Lysapparat, bestemt til Lorpedsøstribet „Lordenfjeld“. Af de Oplysninger, der ere indhenteede fra Udlandet, fremgaar det, at Firmaet Sautter & Lemonier i Paris nu konstruerer en Lysmaskine, der gjør Anvendelsen af to Projektører mulig, hvorved man bliver istand til, i Modsatning til tidligere Maskiner, at kunne lyse paa begge Sider af Skibet eller ogsaa at oplyse et langt større Stykke paa den samme Side. Maskinen har ved praktiske Prøver i Skib vist sig fortrinlig.

Beføringen ved Anskaffelsen af en saadan Maskine andrager i Alt 21,500 Kr. hvilket overstrider med 5,500 Kr. det ovennævnte bevilgede Beløb; men da Fordelen ved bemeldte Maskine langt overveier Merudgiften, og det samtidigt gjælder om at forsyne Skibet med saa tidsvarende Maskiner som muligt, foreslaas Bevillingen forhøjet med 5,500 Kr. til Anskaffelse af en saadan forbedret Maskine.

Lil 13—18. Se Anmærkningerne til de under Nr. 11—16 paa det oprindelige Forslag opførte Poster.

Lil 19. Til Dækning af Udgifter ved Benyttelsen af „Rolf Krake“ til Forsøg med at bryde Isen i Sundet søges her 6,400 Kr. bevilget.

Lil 20. Se Anmærkningen under Post 17 paa det oprindelige Lovforslag.

Lil 21. Overensstemmende med de Bestemmelser der ere opførte paa Finantslovsforslaget for 1881—82. Da Soldvæsenets Lønningslov af 2den Juli 1880 traadte i Kraft den 1ste September f. A., tilkommer der efter Reglernes Nr. 2 Soldvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd Dyrtidstillæg for Tiden fra 1ste April til 31te August 1880, hvorfor det samlede Dyrtidstillæg er anslaaet noget højere paa nærværende Forslag end paa Finantslovsforslaget.

ad § 15.

Lil 5. Ved Løsning og Ladning i Gøbjerg Havn søres Godset i Reglen til og fra Skibene paa det langs den sydpåre Kai anbragte Spor, der er forsynet med et Anløbsspor. Under den stærke Benyttelse af Havnen, der fandt Sted i afvigte Vinter, medens Landets øvrige Havne vare spærrede af Is, håndtes det oftere, at Løsnings- eller Ladningsarbejdet ved et Skib maatte standse i flere Timer, fordi Godsvoagnene ikke kunde komme til Arbejdsstedet eller søres bort derfra, uden at Arbejdet maatte afbrydes paa andre Punkter. Ogsaa var det uheldigt, at der ikke havde Spor ud til Forhavnen. I den strenge Frostperiode indtraf nemlig hyppigt saa betydelig Lavvande, at Skibene ikke kunde flyde gennem Slusen med fuld Last, og Lasten maatte da kompletteres i Forhavnen. Det Gods, hvormed den kompletteredes, maatte i saa Fald, forsaavidt det ikke bestod af Kreaturer, transporteres ud til Forhavnen Kai paa almindelige Bogne, hvad der var baade tidspildende og bekosteligt.

Paa den saaledes fremtraadte Mangel bør der formentlig raades Bod, og dette vil hensigtsmæssigst kunne ske derved, at der søres et Spor ud til Forhavnen. De Skibe, for hvilke det ikke er af særlig Betydning, at de løsse og lade i Dokhavnen, ville da kunne henvises til Forhavnen, og Lastens Komplettering vil, om fornødent, altid kunne ske der uden Besvær.

Ifølge et af Kammerraad, Ingeniør Keimers ubearbejdet, af Vandbygningsdirektøren tiltraadt Forslag til et saadant Spor anlæg med tilhørende Beskrivelse og Overflag, ere Udgifterne ved Udførelsen af Anlægget anslaaede til 30,000 Kr., som herved søges bevilgede.